

Kiskorú szexuális zaklatása - bizonyosság

Kozma Szilárd karma-asztrológus közlése: (Az alábbi közlésben csak a történések tényét tartottam meg, a jelenséget iéúsztráló, jellegzetes családi helyzet és a, majdhogynem végzetes családi drámát - Az erős sokorpió-karmával rendelkező fiúnak az öngyilkossági gondolatai, késztetései - okozó történet felel meg a köszönő levélben eredetileg leírtaknak, a neveket kicseréltem.) Kedves Szilárd A Zsolti kisfiam és a nevelő anyja: Kata feleségem háttéri, karmikus relációjáról (Tudattalan és ösztönszerű egymáshoz vonzódásáról) készített 2. hang-felvétele, melyben a fiúnak a feleségemhez fűződő tudattalan szerelmi érzéseit és szexuális vonzódásait taglalja, illetve a feleségemnek a pedofiliára való hajlamait tárta fel, teljesen letaglózott. Nem azért mert akkora képtelenségnek gondoltam korábban, amikor Zsolti elejtett erről néhány homályos célzást, hanem azért mert ez a konkrét információ, amit a kettőjük stinasztriából határozottan ki keleht következtetni, volt az, aminek a segítségével számomra végra minden megvilágosodott, minden érthetővé vált és minden olyan titokról lehullt a lepel a szemem elől, ami felől a pszichológusok nem tudtak eligazítani.

A kamaszkor kezdetén inkább a nagyobb fiam, Béla és a Kata között volt feszültség, Zsolti a kedvenc kategóriába tartozott. Nwekem csak az tűnt fel, hogy Zsolti Katával szemben sosem emelte fel a hangját, mint a bátya, és Katának is végtelen türelme volt mindig is Zsoltival szemben.

Kozma Szilárd karma-asztrológus közlése: (Az alábbi közlésben csak a történések tényét tartottam meg, a jelenséget iéúsztráló, jellegzetes családi helyzet és a, majdhogynem végzetes családi drámát - Az erős sokorpió-karmával rendelkező fiúnak az öngyilkossági gondolatai, késztetései - okozó történet felel meg a köszönő levélben eredetileg leírtaknak, a neveket kicseréltem.) Kedves Szilárd A Zsolti kisfiam és a nevelő anyja: Kata feleségem háttéri, karmikus relációjáról (Tudattalan és ösztönszerű egymáshoz vonzódásáról) készített 2. hang-felvétele, melyben a fiúnak a feleségemhez fűződő tudattalan szerelmi érzéseit és szexuális vonzódásait taglalja, illetve a feleségemnek a pedofiliára való hajlamait tárta fel, teljesen letaglózott. Nem azért mert akkora képtelenségnek gondoltam korábban, amikor Zsolti elejtett erről néhány homályos célzást, hanem azért mert ez a konkrét információ, amit a kettőjük stinasztriából határozottan ki keleht következtetni, volt az, aminek a segítségével számomra végra minden megvilágosodott, minden érthetővé vált és minden olyan titokról lehullt a lepel a szemem elől, ami felől a pszichológusok nem tudtak eligazítani.

A kamaszkor kezdetén inkább a nagyobb fiam, Béla és a Kata között volt feszültség, Zsolti a kedvenc kategóriába tartozott. Nwekem csak az tűnt fel, hogy Zsolti Katával szemben sosem emelte fel a hangját, mint a bátya, és Katának is végtelen türelme volt mindig is Zsoltival szemben. De ezt be tudtam annak, hogy Zsolti nem is adott okot soha a feleségemnek a feszültségre, mindenben szót fogadott neki és mintha egy olyan megfelelési kényszere lett volna a nevelőanyjával szemben, mint amelyet inkább az apákkal szemben szoktak érezni a saját gyermekeik. Ugyanezt pl. nem tapasztaltam nála az én esetemben, igaz, hogy nagyon kezdett ragaszkodni hozzám, főként, miután az első feleségem elhagyott minket, de Zsolti, egyáltalán nem törekedett úgy a szófogadással, mint később, a nevelőanyjával szemben, miután azt elfogadta és megszerette. Én is az anyám legalább is így képzeltük is nyugtáztuk magunkban ezt a nem is remélt szép kapcsolatot, boldog megegyezéssel. Ezért álltam értetlenül azzal szembe, hogy most miért "gyűlöli" annyira egyszeriben Katát, hogy akár el is választana tőle és hogy rám miért haragszik és zárkózik el mindkettőnkől teljesen, hiszen tudtommal semmi olyat nem tettem, ami indokolná a közöttünk - édesapa és fia között - egy éve felmerült bizalom-vesztést. Pedig kicsi korukban, Zsoltival, már kb. egy éves kora óta, olyan volt a viszonyom, mintha szimbiózisban élnénk. A barátaink azon nevettek mindig, hogy Zsoltit le sem tudom "vakarni" magamról, mintha az édesanyja lennék és nem az apja. Állandóan velem volt, az ölemben ült, szinte kisajátított magának, még jó, hogy fiú volt, mert a lány lett volna, Oedipuszi komplexusra kellett volna gondoljak. Persze, ahogy nő a gyermek, ez normalizálódott, és ahogy megjelent az életünkben Kata, a kezdeti elutasítás, majd az össze szokás után, teljesen átkapcsolt. Persze, gondoltuk, hogy hiányzott neki az édesanyja, és most kiéli az anya utáni vágyát. Aztán, évek múlva, a kamasz kor küszöbén, egyszer csak érthetetlen módon, előbb csak vissza huzódó lett, aztán teljesen elutasított mindkettőnk. De előbb arra gondoltam, hogy féltékeny lett Katára azért mert, hogy azt képzele, hogy elveszi tőle az apját, aki újból fontosabb kezd az ő számára lenni. (Én ugyanis, még most is határozottan szerelmes vagyok a feleségembe.) És az soha az eszembe nem jutott volna, hogy azért mert el indult a szerelmi fantáziálása a fiatal nevelőanyjával szemben, én így én a számára vetélytárs lettem. Mg azt sem tudtam elfogadni, amire finom célzást tett egyszer, és ami miatt pszichológusikhoz vittem, hogy a Kata őt szexuálisan zaklatta volna... Béla fiamat kérdezgettem, hogy ő tud-e valamit. Annyit mondott, hogy nem neki mesélt Zsolti, hanem van egy közös barátjuk, és hozzá onnan került vissza az információ. Ennek a közös barátjuknak Zsolti azt mondta, hogy egyszer észrevette, hogy Kata őt bámulta alvás közben, és hogy amikor én nem voltam otthon, akkor a Kata simogatta, ölelgette és puszilgatta őt... Megértettem tehát, hogy mi a teendőm. Hogy nem erőltetem tovább Katával a boldog párkapcsolat építését, ahogy még reméltem, hanem, bármennyire fáj is, de ezt a házasságot is, el kell engednem, sőt nem elengednem, hanem egyenesen ki kell zárnom Katát az életünkből teljesen, nem kell megegyeznem az elköltözéssel. Nem látok más megoldást. Bár így, a jövőt illetően sem látok most fényes perspektívákat, ami az én esetleges további partneri - élettársi életemet illeti. Hogyan mutathatnék be bármilyen fiatalabb nőt a fiaimnak, ha minduntalan attól kell félnem, hogy vagy a nő, vagy a fiúk gyűlnek szerelemre... - Ez a "22-es csapdája". Kedves Szilárd! Fogalmam sem volt arról, hogy az asztrológiában milyen lehetőségek vannak, hogy mit rejt a horoszkópunk. Fogalmam sem volt arról, amikor Önnek megírtam az első levelemet, hogy egy ilyen útra indulok Önnel. Most újból cigarettázva ülök a kanapén - Pedig tíz éve leszoktam a dohányzásról - hogy milyen vak, milyen tudatlan voltam, vagyok. Tegnap, ma újra, figyelmesebben mint első alkalommal, végig hallgattam a nekem szóló hangfelvételeket, tehát az én horoszkópom hangfelvételeit és megdöbbenet, hogy anélkül, hogy sok mindent tudna rólam, milyen mélységig képes belém látni. Hosszan tudnám igazolni, hogy amiket mondott, azokat hol találtam meg magamban. Valóban nincs okom kételkedni

abban, amit kamasz fiam zavaros szerelmi érzéseiről és a Kata rejtett pedofil hajlamairól írt. Nemsokára találkozom az utóbbival, és erőt kell vennem magamon, hogy megmondjam, hogy el akarok válni tőle, hiszen amit tett, megbocsáthatatlan felelőtlenség, ami miatt most rettegnem kell a megzavarodott gyermekem lelki épsége vissza szerzéséért és talán még az életéért is. Mindig is nagyon ragaszkodott hozzám, most az utóbbi hónapokban még inkább. – Furcsa… Nem tudom, hogy mit hoz ki belőle majd ez az elhatározás, és hogy én leszek-e elég erős ezt végigcsinálni. Még folytatom Zsolti elemzésének a hallgatását és értelmezését, és még sok elolvasnivaló is van még. Kérem szépen, hogy tarthassam a kapcsolatot önnel egyelőre még a közeljövőben. Hálás köszönettel: Zalai Barnabás